

приемането на оспорения регламент, тъй като окончателното разгласяване, на което се основава, не съдържа основните факти и съображения за приемането на окончателните мерки. Комисията също така е променила периода на действие на мерките без да посочи мотивите, като в същото време не е предоставила своевременно достъп на жалбоподателите до неконфиденциалната преписка, нито е предоставила достатъчно време на жалбоподателите да представят обяснения във връзка с окончателното разгласяване.

**Жалба, подадена на 15 май 2013 г. — Marquis Energy/
Съвет**

(Дело T-277/13)

(2013/C 226/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Marquis Energy LLC (Hennepin, Съединени американски щати) (представител: P. Vander Schueren, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, 22.2.2013 г., стр. 10), доколкото засяга жалбоподателите и техните членове и

— да осъди Съвета да плати направените от жалбоподателя разноски във връзка с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага десет правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е действала в противоречие с основния регламент, тъй като е избрала задължение, приложимо на територията на цялата държава и е отказала да изчисли индивидуално антидъмпингово задължение, независимо от факта, че е разполагала с цялата необходима информация за това. В това отношение жалбоподателят отбелязва, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на релевантните факти, грешка при прилагането на правото, не е

посочила мотивите за изводите си, нарушила е задължението си за полагане на грижа и е нарушила правото на защита, както и принципа на правната сигурност и оправданите правни очаквания на жалбоподателя.

2. Второ правно основание, изведено от твърдението, че пропускат на Комисията да съобрази цената на износа при изчисляването на дъмпинговия марж, като не е извършила завишени съобразно цените на износа за смесите на въпросния смесител, съставлява явна грешка в преценката на релевантните факти и грешка при прилагането на правото.
3. Трето правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на релевантните факти и е нарушила основния регламент и принципа за недискриминация, като е завишила обема на вноса на биоетанол от Съединените щати и като не е третирила този внос по сходен начин като вноса на същия продукт от трети страни.
4. Четвърто правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и е нарушила основния регламент при изчисляването на маржа на вредите.
5. Пето правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала явни грешки в преценката и е нарушила основния регламент, като е основала оценката си за материалните вреди на промишленост на Съюза, която не произвежда сходен продукт и като е определила промишлеността на Съюза преди да определи сходния продукт.
6. Шесто правно основание, изведено от твърдението, че оспореният регламент е опорочен в резултат на явни грешки в преценката и грешки при прилагането на правото, тъй като материалните вреди, за които се отнася, са определени въз основа на данни, отнасящи се до непредставителна извадка на производители от Съюза.
7. Седмо правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е направила извод, че други причини за материалните вреди не нарушават причинно-следствената връзка между предвидения внос и твърдените вреди за промишлеността на Съюза.
8. Осмо правно основание, изведено от твърдението, че Съветът е допуснал грешка при приложението на правото и е нарушил принципа на пропорционалност като е приел антидъмпингови мерки без да е необходимо.
9. Девето правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и е нарушила принципите на добрата администрация и недискриминация, като е приела, че разследването на биоетанола, с произход от Съединените щати, се е основавало на адекватно оплакване, докато последното не е отговаряло на изискванията, установени от основния регламент.

10. Десето правно основание, изведено от твърдението, че Комисията е извършила множество нарушения на правото на защита на жалбоподателя и не е посочила мотивите за приемането на оспорения регламент, тъй като окончателното разгласяване, на което се основава, не съдържа основните факти и съображения за приемането на окончателните мерки. Комисията също така е променила периода на действие на мерките без да посочи мотивите, като в същото време не е предоставила своевременно достъп на жалбоподателя до неконфиденциалната преписка, нито е предоставила достатъчно време на жалбоподателя да представи обяснения във връзка с окончателното разгласяване.

Жалба, подадена на 24 май 2013 г. — Ledra Advertising/ Комисия и ЕЦБ

(Дело T-289/13)

(2013/C 226/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ledra Advertising Ltd (Никозия, Кипър) (представители: С. Paschalides, Solicitor, и А. Paschalides, lawyer)

Ответници: Европейска централна банка и Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да му присъди обезщетение за вреди в размер на 958 920,00 EUR поради това, че условията по точки 1.23—1.27 от Меморандума за разбирателство от 26 април 2013 г. между Кипър и ответниците налагат изисквания, които съставляват грубо нарушение на норми от по-висш ранг, установени с цел защита на частноправните субекти, а именно член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 1 от Протокол № 1 към Европейската конвенция за правата на човека,
- да обяви тези условия за недействителни и да разпреди спешно преразглеждане на актовете за финансова помощ по членове 14—18 от Договора за създаване на Европейски механизъм за стабилност (наричан по-нататък „Договорът за ЕМС“) на основание член 19 от същия договор с оглед съобряването им с решението на Общия съд, и
- доколкото поисканото по-горе обезщетение не е свързано с факта, че съответните условия евентуално ще бъдат отменени, да присъди обезщетение за вреди поради нарушение на член 263 ДФЕС.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. По първото правно основание се твърди, че съответните условия от Меморандума за разбирателство налагат изисквания, които съставляват „грубо нарушение на норми от по-висш ранг, установени с цел защита на частноправните субекти“⁽¹⁾, като се има предвид следното:
  - посочените правни норми са от по-висш ранг, защото са закрепени в Хартата и в ЕКПЧ,
  - член 51, параграф 1 от Хартата и член 6, параграф 2 ДЕС задължават ответниците да зачитат и спазват основните права, гарантирани с Хартата и с ЕКПЧ, и
  - банковите влогове са собственост по смисъла на член 17 от Хартата и член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ.
2. По второто правно основание се твърди, че взети заедно, следните нарушения са дотолкова съществени, че следва да се разглеждат като грубо нарушение на норми от по-висш ранг:
  - към момента, в който са отнети банковите влогове на жалбоподателя, в достиженията на правото на Съюза не е имало „предвидени със закон случаи“, в които да се допуска отнемане на банков влогове, което иначе е забранено с Хартата и Протокола,
  - влоговете на жалбоподателя са му отнети без „справедливо и своевременно обезщетение“ в противоречие с член 17 от Хартата и член 1 от Протокола,
  - отнемането на влогове е *prima facie* незаконосъобразно, освен ако „[п]ри спазване на принципа на пропорционалност [...] [е] необходим[о] и ако действително отговор[я] на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора“⁽²⁾,
  - противоположният обществен интерес за избягване на паника и масово теглене на влогове от банките в краткосрочен и средносрочен план не е бил отчетен при преценката на общественения интерес по член 17 от Хартата и член 1 от Протокола,
  - целта е не да се ошети или накаже Кипър, а да му се помогне, на него и на еврозоната, чрез осигуряването на подкрепа за стабилност и съответно чрез подпомагане, а не дестабилизиране на финансовите му институции и икономическата му жизнеспособност, и